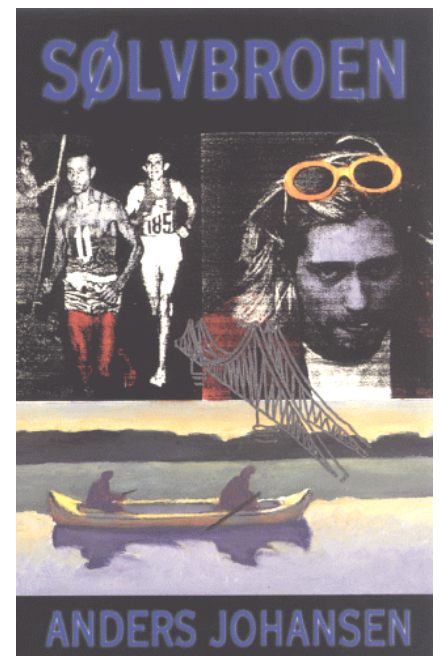

Sølvbroen

Anders Johansen

- 1) Søg på nettet: Hvem er Nirvana og Abebe Bikila? Lav en kort beskrivelse (det skal du gøre inden 08⁴⁵ i gl. EDB). Se også i bogen.
- 2) Lav en personkarakteristik af Kristoffer. Kig også på hvilket miljø han kommer fra.
Hvad er det for et ”skab” han har? Mon han åbner det en dag?
Mon alle mennesker har sådan et skab?
- 3) Lav en personkarakteristik af Jes. Hvorfor vælger han at tage Kristoffer med til Sverige for at fortælle om sin sygdom?
Kunne han have valgt en anden måde?
- 4) Beskriv forholdet mellem Jes og Agnete. Hvorfor skal Jes’ sygdom holdes hemmelig så længe? (Og hvorfor må vi læsere ikke få noget at vide om det at vide før Kristoffer?)
- 5) Illustrer tidsforløbet i romanen grafisk. Find jeres egen model.
- 6) Lav en selvtillidskurve over Kristoffers voksende selvtillid på kanoturen. Start ved dag 1 og slut ved dag 6. Kom med eksempler. Hver gruppe laver en kurve over alle 6 dage. Hænges op på opslagstavlen.
- 7) Oversæt ”sangene” til dansk. Hvorfor er ”sangene” med?
- 8) Beskriv forholdet mellem Kristoffer og hans far.
- 9) Hvad handler flash-backs’ene om? Beskriv dem kort. Hvorfor dukker de frem hos Kristoffer?
- 10) ”Face to neck”: Find eksempler på at det fremmer samtalen mellem de to.
- 11) Hvad er romanens tema? Er der flere mulige temaer?
- 12) Diskuter begrebet ”Sølvbroen” – Hvorfor hedder bogen det?
- 13) På en skala fra 0-10. Hvilken karakter vil I give bogen?

Gruppe-opgaver til bogen.

Læs opgaverne godt og planlæg arbejdet.
I har fra klokken 8 – 11.15 til at arbejde med opgaverne.

Opgaverne skal indskrives til tirsdag, og alt skal hænges op på opslagstavlen.

Individuel opgave

Læs digtet. Derefter skal du ”omskrive” digtet så den bliver til en slags eventyr. Historien er lektie til tirsdag og skal indskrives.

”It’s better to burn out than to fade away”

“There has to be an invisible sun
It gives its heat to everyone
There has to be an invisible sun
It gives us hope when the whole
day’s gone”

Agnete og havmanden

1. Angenete hun gænger sig på Høvelands bro,
der kommer den havmand af stranden op.
– *Ho ho ho!* –
Der kommer den havmand af grunden op.
2. „Og hør du, Angenete, hvad jeg vil sige dig:
og vil du nu følge til havet med mig?“
3. „Ja, gerne så vil jeg til havet med ham,
hvis mine forældre det ej spørge skal.“
4. Han stopped hendes øren, han lukte hendes mund;
så førte han hende til havets bund.
5. Angenete hun sad ved vuggen og sang;
da hørte hun Engelandts klokker de klang.
6. Angenete hun sad ved vuggen og græd:
„Og kunde jeg nu komme til min
kær' moder at stå!“
7. Angenete hun går for den havmand at stå:
„Og må jeg nu ene til kirken hengå?“
8. „Ja, vel må du ene til kirken gå,
hvis du vil komme igen til dine børn små.“
9. „Ja, visselig, sandelig jeg det vil,
det skal du se og høre til.“
10. Nu stopped han hendes øren
og lukte hendes mund,
så førte han hende til den engelske grund.
11. Angenete hun ind ad kirkedøren tren,
så vendte alle de små billeder sig omkring.
12. Angenete hun nu til alteret kom,
der stod hendes kære moder på den højre hånd.
13. „Og hør du Angenete, hvad jeg dig sige vil:
og hvor har du været så lang en tid?“
14. „I havet har jeg været i otte år,
syv sønner jeg der ved havmanden får.“
15. „Og hør Angenete, hvad jeg dig sige vil:
hvad gav han dig for æren din?“
16. „Han gav mig det røde guldbånd,
der bindes ikke bedre om dronningens hånd.“
17. „Og hør du, Angenete, hvad jeg siger dig:
hvad gav han dig mere for æren din?“
18. „Han gav mig en guldkniv og gaffel,
der lægges ikke bedre på dronningens taffel.“
19. „Og hør du, Angenete, hvad jeg siger mer:
hvad gav han dig [mere] for æren din?“
20. „Han gav mig et par guldspænder til sko,
der findes ej bedre på dronningens fod.“
21. „Og hør du, Angenete, hvad jeg siger mer:
og hvad gav han mere for æren din?“
22. „Og han gav mig en harpe af guld,
at jeg skulde spille på, når jeg var sorrigfuld.“
23. Hendes moder hun vendte sig af kirken ud,
Angenete tog afsked med sorrigfuld mod.
24. Den havmand han gjorde en vej så bred
fra stranden og til kirkegårdens sten.
25. Den havmand han ind ad kirkedøren så;
alle de små billeder dansede omkring.
26. Den havmand han op til alteret kom,
der stod Angenete ved hans højre hånd.
27. „Og hør du, Angenete, hvad jeg dig sige vil:
de små børn længes nu så såre efter dig.“
28. „Lad længes, lad længes så såre som de vil!
I havet har jeg været, der kommer jeg ej mer.“
29. „Tænk nu på de store, tænk mer på de små!
Men mest på det lille, der i vuggen lå!“
30. „Hverken tænker jeg på de store eller små,
langt mindre på det lille, der i vuggen lå.“
31. Den havmand han vred sine hænder derved:
„Det skulde du betænke, da du havde mig der.“
32. „Og vil du følge til stranden med mig,
tolv tusinde tønner guld dem giver jeg dig.“
33. „Tolv tusinde tønner guld dem haver jeg selv;
jeg giver dig Fanden, den kan dig følge med.“
34. Den havmand han rejste med sorrigfuldt mod;
Angenete hun stod for stranden, og hjertelig hun lo.
– *Ho ho ho!* –
Angenete hun stod for stranden, og hjertelig hun lo.